

града. На 4 априлий, прѣзъ Томината недѣля, Гунчо съ часть отъ четата и Харбооло се отпра-виха за опрѣдѣленото мѣсто. Тамъ щѣха да чакатъ Х. Димитра за вдигане на възстанието. На отиване располагатъ се подъ султанскитѣ орѣхи при единъ студентъ изворъ въ камарскитѣ лозя. Имало ягне на шишъ и червено вино. Тѣкмо прѣзъ това врѣме заминалъ единъ черкезинъ, извѣстенъ изъ околнитѣ села съ своя харсазлъкъ. Харбооло, безъ да му мисли, че е твърдѣ рано, убива черкезина. Гунчо възнегоду-валъ, но нѣмало какво да прави. За това убийство беше арестуванъ пждаря на лозята. Божилъ Бошкоо-ло се казваше тоя нещастникъ. Твърдѣ много бѣ изтезаванъ, слѣдъ това осжденъ и на затворъ. Жена и дѣца оставени на произвола на сждбата. Турско правосъдие! Четата остана прѣзъ лѣтото въ балкана. Съ нетърпение чакаха войводата. Всички вѣрваха, че щомъ пристигне Х. Димитръ и се развие знамето за свободата, България ще бжде вече свободна. Мисли-ли си го твърдѣ лѣсна работа. Къмъ свършекътъ на мѣсець юлий, неуспѣха на Х. Димитровата чета бѣ-ше вече извѣстенъ. Всички се отчаяха. Двойца отъ тая чета бѣха хванати и докарани въ Сливенъ и тре-ти единъ въ Котелъ, нѣкой си Ив. Сивовъ, когото слѣдъ 2 - 3 дена обѣсиха. Гунчо, като разбра за участъ-та на брата си Стефана и за фиаското, което прѣ-търпѣ Х. Димитръ, поиска да дигне възстание въ Сливенъ за отмъщение. Сливненци обаче не се съгласи-ха, като го убѣдиха да се отложи за едно по-благо-приятно бждаще. Това и стана. На 12 августъ, прѣ-ди да се распрѣснатъ, нападнаха пощата въ околностъ-та на Сливенъ, въ мѣстността називаема „Джемдемъ-дере“ Ето че и спокойствието на турската полиция пакъ се развали. Потери, войска, всичко бѣше на кракъ. Въ града почнаха да обискиратъ кжщитѣ на подозрѣни-тѣ. Повече отъ 30 - 40 души бѣха нахвъргани въ зат-вора. Обискираха и нашата кжща. Намѣриха брата ми у дома. Затвориха и него. Додѣто да се огърве и риза-